

MATTHEÛS

11:1-6

Johannes' vraag en Jezus' antwoord over
Zijn messiaanse opdracht

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/11-1-6

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Johannes vraagt of Jezus de Messias is	3 min	3
2	Twijfelde Johannes aan Jezus?	6 min	4
3	Andere verklaringen voor Johannes' vraag	6 min	7
4	Jezus' wonderen vervullen Jesaja	5 min	10
5	Blijven geloven bij verwarring	5 min	13
	Om verder te lezen		16

1

Johannes vraagt of Jezus de Messias is

We gaan naar Mattheüs hoofdstuk 11 en vervolgen Mattheüs' verslag van het leven van Jezus. Dit hoofdstuk richt zich in het eerste gedeelte nog wat meer op Johannes de Doper. Het eerste verhaal gaat namelijk over Johannes de Doper, en daarna begint Jezus lovend over Johannes te spreken en over zijn betekenis te praten. Dat beslaat het grootste deel van Mattheüs hoofdstuk 11. Dit is een hoofdstuk waarin Johannes de Doper een prominente plaats inneemt.

Johannes zat op dat moment in de gevangenis. Hij was gearresteerd door koning Herodes — nu ja, hij was eigenlijk de viervorst — daar in Galilea, omdat Johannes kritiek op Herodes had geuit. Herodes had namelijk de vrouw van zijn broer afgepakt en was met haar getrouwd. Johannes zei voortdurend tegen hem:

want Johannes had tegen Herodes gezegd: Het is u niet geoorloofd de vrouw van uw broer te hebben.

MARKUS 6:18

Dit zat Herodes dwars, maar het zat zijn onwettige vrouw nog meer dwars, en zij zette Herodes ertoe aan Johannes te arresteren. Johannes zat nu dus in de gevangenis.

De context is hier een beetje anders dan bij hetzelfde verhaal in Lukas. We hebben namelijk zojuist Mattheüs hoofdstuk 10 afgerond, waarin een lange rede van Jezus is opgetekend. Daarin zendt Hij de twaalf uit voor een kortdurende evangelisatietocht. Daarna krijgen we dit verhaal over Johannes de Doper. Maar in Lukas volgt dit verhaal onmiddellijk op het verslag van bepaalde wonderen die Jezus deed. Daaronder vallen de genezing van de dienaar van de hoofdman en het wonder waarbij Hij in de stad Naïn een dode man opwekte. Volgens Lukas 7:18 werden deze dingen aan Johannes bericht terwijl hij in de gevangenis zat, en dat bracht Johannes ertoe boodschappers naar Jezus te sturen.

Laat ik beginnen te lezen bij Mattheüs 11:1:

En het gebeurde, toen Jezus geëindigd had Zijn twaalf discipelen opdrachten te geven, dat Hij vandaar vertrok om onderwijs te geven en te prediken in hun steden.

MATTHEÛS 11:1

Toen Johannes in de gevangenis over de werken van Christus gehoord had, stuurde hij twee van zijn discipelen, en zei tegen Hem: Bent U het Die komen zou, of verwachten wij een ander? En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ga heen en bericht Johannes wat u hoort en ziet: blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd; en zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt.

MATTHEÛS 11:2-6

2

Twijfelde Johannes aan Jezus?

Dit is voor velen een verbijsterend verhaal, omdat Johannes Jezus een vraag stelt. Vanuit de gevangenis, waar hij vastzit, stuurt hij boodschappers. Hij vraagt Jezus of Jezus werkelijk de Messias is of niet. Dat is de betekenis van de vraag:

en zei tegen Hem: Bent U het Die komen zou, of verwachten wij een ander?

MATTHEÛS 11:3

Dit roept vragen op. Twijfelde Johannes aan de identiteit van Jezus? Het lijkt moeilijk voorstelbaar dat hij daaraan zou twijfelen. Hij was immers aan het dopen geweest, en God had tot hem gesproken en gezegd:

En ik kende Hem niet, maar Hij Die mij gezonden heeft om te dopen met water, Die had tegen mij gezegd: Op Wie u de Geest zult zien neerdalen en op Hem blijven, Die is het Die met de Heilige Geest doopt.

JOHANNES 1:33

Op een dag was Johannes dus aan het dopen, en Jezus kwam naar hem toe. Toen Jezus door hem gedoopt werd, gingen de hemelen open, daalde de Geest in de gedaante van een duif op Jezus neer en zei een stem uit de hemel:

En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!

MATTHEÛS 3:17

Johannes heeft deze dingen kennelijk gezien en gehoord, en heeft er later van getuigd.

Maar hoe kon hij zich dan op een later moment afvragen of Jezus wel Degene was Die hij dacht dat Hij was? Dit kan bijna anderhalf of twee jaar later zijn geweest, toen Johannes in de gevangenis zat. Johannes had deze bovennatuurlijke dingen gezien. Hij had de duif zien neerdalen. Hij had de stem uit de hemel gehoord. Is het mogelijk dat Johannes op dit latere tijdstip twijfels koesterde?

Het is mogelijk dat Johannes twijfelde, al zal ik ook een paar andere mogelijkheden opperen. We kunnen niet uitsluiten dat Johannes zijn twijfels had. Mensen die geweldige wonderen zien, krijgen later namelijk vaak toch twijfels, wanneer die wonderen niet plaatsvinden zoals je zou hopen dat ze plaatsvinden.

We herinneren ons hoe de Israëlieten door Mozes uit Egypte werden geleid, door een scheiding van de Rode Zee heen. Het water werd op wonderbaarlijke wijze van elkaar gescheiden, zodat de Israëlieten over droge grond door de zee liepen. Toen Mozes

daarna zijn staf opnieuw over de zee uitstreckte, stroomde de zee terug en verdronken de Egyptenaren die hen achtervolgden. Dat was een ontzagwekkend, geweldig wonder, en de Israëlieten vierden het behoorlijk uitbundig. Maar drie dagen later hadden ze in de woestijn geen water, en begonnen ze zich af te vragen of God wel met hen was, of God hen wel kon redden, enzovoort.

Je zou kunnen denken dat ze meer geloof hadden moeten hebben, nadat ze zojuist zo'n geweldig schouwspel als de scheiding van de Rode Zee hadden gezien, die God slechts drie dagen eerder tot stand had gebracht. Na zo'n wonder had twijfel aan Gods vermogen om voor hen te zorgen eigenlijk onmogelijk moeten zijn. Toch twijfelden ze.

Voordat we te streng over hen oordelen, moeten we bedenken dat velen zich ongetwijfeld momenten kunnen herinneren waarop ze heel wanhopig baden dat er iets zou gebeuren. Je bad dat je een bepaalde baan zou krijgen. Je bad dat iemand die op sterven lag, beter zou worden. Of je bad dat er een bepaalde situatie zou ontstaan die zonder Gods ingrijpen onwaarschijnlijk leek, en het gebeurde. Ik weet zeker dat er onder mijn luisteraars duizenden zijn die zich, als ze terugdenken, kunnen herinneren dat er momenten zijn geweest waarop ze ergens om baden en God hun gebeden verhoorde. Toen Hij dat deed, gaf dat hun geloof zo'n enorme impuls. Ik weet zeker dat velen van jullie toen dachten: „Wauw, er is een God. Mijn gebeden zijn op zo'n geweldige manier verhoord.” Toch voorkomt het zien van zulke dingen niet dat we bij een latere gelegenheid twijfelen. We hebben een kort geheugen, en soms nemen onze huidige omstandigheden ons zo volledig in beslag dat we vergeten wat alles betekent wat God ons eerder heeft laten zien.

Ik sluit dus niet uit dat Johannes de Doper op dit moment misschien twijfelde. Hij zat weg te rotten in een gevangenis in een derdewereldland. Dat is geen erg aangename situatie. Hij werd geacht de voorloper van de Messias te zijn. Volgens mij geloofde hij, zoals de meeste Joden, dat de Messias een bevrijder zou zijn. De Joden waren een onderworpen volk, een onderdrukt volk dat onderworpen was aan de Romeinen. De Romeinse legers hielden het land bezet en heersten erover. De Israëlieten waren daar niet erg blij mee, en ze zagen uit naar de komst van de Messias, die de Romeinen zou verdrijven. Zo vatten zij de opdracht van de Messias op.

Dat is natuurlijk niet wat Jezus deed, en Hij vatte de opdracht van de Messias niet op dezelfde manier op als zij. Maar de meeste Joden deden dat wel, en ik denk dat Johannes de Doper dat waarschijnlijk zelf ook deed. Als dat zo was, leek het waarschijnlijk niet met elkaar te rijmen dat de Messias in de persoon van Jezus was verschenen, terwijl Zijn belangrijkste voorloper, Johannes, wegzat te rotten in een gevangenis die onder het gezag van de Romeinen stond. Hoort de Messias niet iets aan dit soort dingen te doen? Het feit dat Jezus dat kennelijk niet deed, kan Johannes er heel goed toe hebben gebracht zich af te vragen: „Misschien heb ik me in deze man vergist. Misschien is het niet zoals ik dacht.”

De meesten van ons denken liever iets beters over Johannes en nemen liever aan dat hij geen twijfels had. Ik zal enkele andere mogelijkheden opperen. Misschien twijfelde hij bij deze gelegenheid niet, en er zijn minstens een paar andere manieren waarop we ernaar zouden kunnen kijken. Maar we kunnen niet uitsluiten dat Johannes in zijn menselijke natuur soms twijfelde, net als ieder van ons. Hij had weliswaar dingen gezien waarvan wij misschien zouden denken dat ze latere twijfel onmogelijk maakten. We hebben dat allemaal meegemaakt—of misschien niet allemaal, maar velen van ons wel. Daarom is het beslist niet ondenkbaar dat iemand twijfelt nadat hij grote wonderen heeft gezien.

3

Andere verklaringen voor Johannes' vraag

Ik zal dus de mogelijkheid overwegen dat Johannes in deze periode heel goed zijn twijfels kan hebben gehad, maar er zijn nog een paar andere mogelijkheden. Eén daarvan hangt heel nauw samen met wat ik zojuist opperde, alleen zou die niet vereisen dat Johannes twijfelde. Het kan eenvoudig zo zijn dat Johannes ongeduldig was. We gaan er opnieuw van uit dat Johannes verwachtte dat de Messias Zijn volk van de Romeinen zou bevrijden. En aangezien Johannes zich in een onaangename situatie bevond in de Romeinse gevangenis in Galilea, kan het heel goed zo zijn dat Johannes wist dat Jezus Degene was, maar zijn klacht kenbaar wilde maken dat Jezus niet echt deed wat Hij volgens hem hoorde te doen, of in elk geval niet snel genoeg.

Als dat de houding van Johannes was toen hij boodschappers naar Jezus stuurde en zei:

Bent U degene die komen zou, of moeten we op iemand anders wachten?

Dan zou dat min of meer een terechtwijzing van Jezus zijn geweest. Het was dan geen vraag waarop hij een antwoord zocht, maar eerder een erkenning dat Jezus de Messias is. Zou Hij Zich dan niet eens moeten gaan bezighouden met het werk van de Messias? Johannes is tenslotte een trouwe pleitbezorger van Hem. Zou de Messias niet iets moeten doen om Johannes uit de gevangenis te krijgen en de Romeinse aanwezigheid te verdrijven?

Ook dit hangt samen met de eerste theorie. De eerste theorie is dat Johannes werkelijk twijfelde. Deze andere suggestie zou betekenen dat Johannes niet echt twijfelde. Hij was eenvoudig ongeduldig en wilde Jezus aansporen om sneller aan Zijn opdracht te werken, zoals Johannes die opvatte. Dat lijkt mij een mogelijkheid.

Er is een derde mogelijkheid geopperd, en die is tamelijk interessant: Johannes twijfelde zelf niet, maar zijn discipelen twijfelden. Johannes stuurde hen ter wille van deze discipelen van Johannes met deze vraag naar Jezus. Niet omdat Johannes het wilde weten, maar omdat Johannes wilde dat zijn discipelen het zouden weten.

Vergeet niet dat Johannes een groot pleitbezorger van Jezus was. In Johannes 3 zei Johannes de Doper tegen zijn discipelen over Jezus:

Hij moet meer worden, maar ik minder.

JOHANNES 3:30

Johannes raadde zijn eigen discipelen heel duidelijk af hem te blijven volgen en moedigde hen aan om in plaats daarvan Jezus te volgen. Maar om de een of andere vreemde reden waren er nog steeds enkele discipelen die Johannes de Doper, uit een soort misplaatste loyaliteit, overal bleven volgen. Het kan zijn dat zij de boodschap van Johannes wel waardeerden, maar er misschien niet zeker van waren dat Jezus werkelijk de Messias was.

Als dat zo was, zou Johannes hen naar Jezus kunnen sturen en zeggen: ‘Luister, vraag Jezus of Hij de Messias is of niet.’ Johannes zou heel goed gedacht kunnen hebben dat Jezus hen dan kon overtuigen. We kunnen dat niet volledig uitsluiten als mogelijke interpretatie van de situatie. Toch denk ik niet dat dit het waarschijnlijkste scenario is, en ik zal je zeggen waarom. Als het inderdaad de discipelen van Johannes waren die twijfelden en niet Johannes zelf, dan zou Jezus dit als het ware met een knipoog tegen hen hebben gezegd:

En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ga heen en bericht Johannes wat u gezien en gehoord hebt, namelijk dat blinden ziende worden, kreupelen kunnen lopen, melaatsen gereinigd worden, doven kunnen horen, doden opgewekt worden en aan armen het Evangelie verkondigd wordt.

LUKAS 7:22

Natuurlijk is het niet werkelijk Johannes aan wie dit verteld moet worden. Hij zou de discipelen van Johannes dan alleen maar opdragen goed te letten op wat daar gebeurd was en het aan Johannes te gaan vertellen. Daarbij zou Hij weten dat zij, terwijl ze het vertelden, zelf overtuigd zouden raken van wie Jezus was. Dat is niet onmogelijk. Maar het probleem is dat Zijn laatste opmerking aan Johannes, of de laatste boodschap die zij aan Johannes moesten overbrengen, deze woorden in vers 6 waren:

en zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt.

MATTHEÛS 11:6

De uitdrukking ‘aanstoot nemen’ betekent hier kennelijk ‘aan het wankelen gebracht worden’. Dat wil zeggen: hun geloof krijgt een klap; hun geloof raakt beschadigd.

Wanneer Jezus zegt:

Gelukkig is de man die geen aanstoot neemt en wiens geloof niet wordt belemmerd door wat Ik doe, dan denk ik dat dit misschien een milde terechtwijzing aan Johannes is. Hij zei niet: ‘Vervloekt is hij die twijfelt aan wat Ik doe.’ Hij zei: ‘Gezegend is hij die

niet aan het wankelen raakt door wat Ik doe.’ Hij wees Johannes niet ronduit terecht, maar stelde dat iemand meer gezegend is als hij niet aan het wankelen raakt en Jezus vertrouwt: ‘Luister, Ik doe wat juist is. Vertrouw Mij hierin.’

Ik denk dat Johannes heel goed zijn twijfels kan hebben gehad. Maar of hij nu twijfelde of niet, laten we zeggen dat Johannes niet twijfelde, maar Jezus alleen probeerde aan te sporen om haast te maken met Zijn missie. Dan zegt Jezus: ‘Luister, laat Mij je dit zeggen: doe Ik niet de dingen die de Messias geacht wordt te doen? Als Ik niet doe wat jij denkt dat Ik zou moeten doen, raak dan alsjeblieft niet aan het wankelen. Verlies alsjeblieft je geloof niet omdat Ik anders te werk ga dan jij van de Messias had verwacht.’ Het klinkt mij in de oren alsof Jezus deze terechtwijzing aan Johannes laat overbrengen, omdat Johannes degene is die in deze zaak óf twijfels óf ongeduld lijkt te hebben.

4

Jezus' wonderen vervullen Jesaja

In het Evangelie van Lukas zei Jezus tegen de discipelen van Johannes:

En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ga heen en bericht Johannes wat u gezien en gehoord hebt.

LUKAS 7:22

Zoals ik al aangaf, hadden de discipelen Johannes vóór die tijd net verteld over enkele wonderen die Jezus had gedaan. Zelfs terwijl deze mensen Jezus hier hun vraag stelden, gebeurden er nog andere wonderen. Hij noemt enkele dingen op die zij hadden gezien en gehoord. In vers 5 zegt Hij:

blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd;

MATTHEÛS 11:5

Je zou kunnen denken dat alleen al een verslag van die daden mensen ervan zou overtuigen dat Jezus de Messias was. Maar er was een overtuigende factor die verderging dan alleen de waarde van de wonderen zelf, en dat is deze: de profeten van het Oude Testament hadden voorspeld dat de Messias precies deze dingen zou doen. In Jesaja hoofdstuk 35 staat een profetie over de tijd waarin de Messias zou komen. In de verzen 5 en 6 staat — dit is Jesaja 35, vers 5 en 6:

Dan zullen de ogen van de blinden worden opengedaan, de oren van de doven zullen worden geopend.

JESAJA 35:5

Dat is wat er zou gebeuren wanneer de Messias kwam. De ogen van de blinden zouden geopend worden, de oren van de doven zouden ontsloten worden, de kreupelen zouden springen en de tong van de stommen zou zingen. Wat zei Jezus?

Met andere woorden: precies de dingen waarvan de profeten zeiden dat ze zouden gebeuren.

Wat hier interessant aan is, is dat er Joden waren — en Johannes de Doper kan een van hen zijn geweest — die dachten dat Jezus niet de dingen deed die de Messias geacht werd te doen. De profeten hadden namelijk bepaalde dingen gezegd bij hun beschrijving van de missie van de Messias. Deze Joden hadden zich daaraan vastgeklampt en wilden de hele missie van de Messias aan de hand daarvan definiëren. Ze hadden het feit over het hoofd gezien dat de profeten zowel de dingen die Jezus wél deed hadden voorspeld, als de dingen waarvan zij dachten dat Jezus ze niet deed.

Er is hier nog een Schriftgedeelte waarop Jezus zinspeelt, namelijk Jesaja hoofdstuk 61, vers 1. In Jesaja 61, vers 1, een vers waarin de Messias spreekt, staat:

De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij
gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de
zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de
gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te
roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis;

JESAJA 61:1

Sommige vertalingen geven hier ‘aan de armen’ weer. De aanhaling gaat daarna nog verder.

Op een keer las Jezus in Lukas hoofdstuk 4 dit vers uit Jesaja 61 voor. Nadat Hij het boek Jesaja had gesloten, zei Hij:

Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan.

LUKAS 4:21

Met andere woorden: ‘Dat Ik tot jullie spreek, is precies wat hiermee werd voorspeld.’ Wat is de voorspelling? Dat de Heere Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap — dat is het Evangelie — te brengen aan de armen, of aan de zachtmoedigen in sommige vertalingen.

Een van de dingen waarvan Jezus tegen de discipelen van Johannes zei dat ze die moesten gaan vertellen, staat in Mattheüs 11:5:

blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen
worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden
opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd;

MATTHEÛS 11:5

Dus Hij zegt:

Blinden kunnen weer zien, verlamden lopen, melaatsen worden rein, doven kunnen horen, doden worden opgewekt en aan de armen wordt het goede nieuws verteld.

Dit is een duidelijke toespeling op Jesaja 61:1. Jezus put dus uit twee verschillende passages in Jesaja, die allebei de bediening van de Messias beschrijven. Hij wijst erop dat juist die dingen op datzelfde moment in vervulling gaan en dat de discipelen van Johannes terug moeten gaan. Merk op dat Jezus niet zei: „Johannes, Ik ben de Messias. Laat Mij alle onduidelijkheid hierover wegnemen. Je hebt het Mij rechtstreeks gevraagd; laat Mij je een rechtstreeks antwoord geven. Ja, Ik ben de Messias.” Dat zei Hij niet. Hij zei: „Johannes wil weten of Ik Degene ben. Vertel hem wat jullie zien.” Johannes hoorde voldoende vertrouwd te zijn met de Schriften om te weten of deze dingen betrekking hadden op de bediening van de Messias. Hij haalt rechtstreeks passages uit Jesaja aan en stuurt de discipelen van Johannes met deze informatie terug.

Zijn laatste opmerking was, zoals ik eerder al zei:

en zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt.

MATTHEÛS 11:6

5

Blijven geloven bij verwarring

Zoals ik heb uitgelegd, zou deze uitspraak in de directe context kennelijk betekenen dat je je geloof niet moet verliezen als Jezus Zich niet gedroeg zoals iemand vond dat de Messias Zich behoorde te gedragen. Struikel daar niet over. Neem daar geen aanstoot aan. Hij zegt eigenlijk: „Vertrouw Mij. Misschien doe Ik de dingen anders dan jij vindt dat Ik ze zou moeten doen, maar Ik doe wat Ik behoort te doen. Gezegend ben je als je door deze tijd heen kunt komen waarin dat je in verwarring brengt.”

Verwarring heeft ertoe geleid dat veel mensen hun geloof verloren, en verwarring ontstaat vaak eenvoudigweg doordat je niet in staat bent alles met elkaar in overeenstemming te brengen. Je leest iets in de Bijbel en het is gewoon niet logisch voor je. De reden dat het niet logisch voor je is, is dat het niet overeen lijkt te komen

met iets anders wat je in de Bijbel hebt gelezen. Of het lijkt niet overeen te komen met wat volgens jou waar is, of misschien met wat de kerk je heeft geleerd. Daardoor raak je een beetje in verwarring.

Verward zijn kan vaak tot een gebrek aan geloof leiden. Het kan er zelfs toe leiden dat mensen het geloof verliezen, omdat ze de dingen niet op een rij kunnen krijgen. Bedenk dat Jezus zei dat een deel van het zaad dat de zaaier zaaide langs de weg viel. Het drong niet in de grond door en de vogels kwamen en aten het op. Toen Jezus die gelijkenis uitlegde, zei Hij:

Als iemand het Woord van het Koninkrijk hoort en het niet begrijpt, dan komt de boze en rukt weg wat in zijn hart gezaaid was; dat is hij bij wie langs de weg gezaaid is.

MATTHEÛS 13:19

Er zijn beslist zulke mensen, van wie het geloof wordt weggenomen omdat er dingen in de Bijbel staan die ze niet begrijpen. De werking van het Woord van God wordt zo volledig tenietgedaan.

Je zou kunnen zeggen: „Is dat geen fout van God? Zou Hij het niet minder verwarrend moeten maken? Zou Hij er niet voor moeten zorgen dat we niet in verwarring raken en daardoor ons geloof niet verliezen?” Bedenk dat God mensen niet oproept om op hun eigen voorwaarden te komen, maar op de Zijne. Door heel het onderwijs van Jezus heen wordt duidelijk dat God totale toewijding verwacht van mensen die zich er volledig aan hebben toegewijd om Jezus te volgen, hoe moeilijk dat ook is.

Er zijn mensen die innerlijk zo gemotiveerd zijn. Ze zijn vastbesloten de waarheid te vinden. Ze nemen met minder geen genoegen, zelfs als het moeilijk is die waarheid te vinden. Er zijn andere mensen die veel luier zijn als het om de waarheid gaat. Als die niet gemakkelijk te verkrijgen is, hoeven ze haar niet. Alleen de mensen uit de eerste groep kunnen werkelijk tot God komen.

In Jeremia staat:

U zult Mij zoeken en vinden, wanneer u naar Mij zult vragen met heel uw hart.

JEREMIA 29:13

Dat gedeelte, „met heel je hart”, is heel belangrijk. In Spreuken staat:

ja, als je roept om het verstand, je stem laat klinken om inzicht, als je het zoekt als zilver, het naspeurt als verborgen schatten, dan zul je de vreze des HEEREN begrijpen, de kennis van God vinden.

SPREUKEN 2:3-5

Merk op dat de kennis van God niet komt zonder totale toewijding en een sterk verlangen.

Waarom zeg ik dat? Eenvoudigweg omdat er mensen zijn van wie het verlangen naar de waarheid en naar God zo groot is, dat ze Hem zelfs wanneer ze iets niet begrijpen niet de rug zullen toekeren. Dat ze Hem trouw blijven, ook in perioden waarin sommige dingen niet volledig tot hun tevredenheid zijn uitgelegd, bewijst dat ze werkelijk die toewijding aan Christus hebben die anderen niet hebben.

Een heel goed voorbeeld daarvan staat in Johannes 6. Daar sprak Jezus erover dat Hijzelf het brood des levens was en dat de mensen Zijn vlees moesten eten en Zijn bloed moesten drinken. Daarna wandelden veel van Zijn discipelen niet langer met Hem. Dat staat in Johannes 6:66. Maar Jezus keerde Zich naar Zijn andere discipelen en zei:

Jezus dan zei tegen de twaalf: Wilt u ook niet weggaan?

JOHANNES 6:67

Petrus zei:

Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, naar wie zullen wij heen gaan? U hebt woorden van eeuwig leven.

JOHANNES 6:68

Het is niet zo dat Petrus beter dan de anderen begreep wat Jezus had gezegd, of dat hij er minder door in verwarring was. Hij was eenvoudigweg vastbesloten om niet af te vallen. Hij zou er niet over struikelen. Hij begreep niet helemaal waar Jezus het over had of waarom Jezus die dingen zei. Maar terwijl anderen Jezus verlieten toen ze met dat soort onzekerheid werden geconfronteerd, was Petrus een ander soort mens, die zei:

Ik begrijp het niet, maar ik ga niet weg. Waar zou ik naartoe moeten? U hebt tenslotte de woorden van eeuwig leven.

Er zijn veel dingen in de Schrift, en misschien ook veel dingen in Gods handelen in jouw leven, die je niet zult begrijpen. Misschien denk je zelfs dat God die dingen niet zou moeten doen. Maar:

en zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt.

MATTHEÛS 11:6

Waar kun je naartoe gaan? Immers:

Alleen Hij heeft de woorden van eeuwig leven.

Ik hoop dat jij bij degenen zult horen die weigeren in verwarring te raken, maar in plaats daarvan ernaar blijven streven God te kennen. En dat je geen aanstoot zult nemen aan wat Hij doet wanneer dat niet is wat jij zou hebben voorspeld of Hem zou hebben voorgeschreven.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Markus 6:18
- Mattheüs 11:1
- Mattheüs 11:2-6
- Mattheüs 11:3
- Johannes 1:33
- Mattheüs 3:17
- Johannes 3:30
- Lukas 7:22
- Mattheüs 11:6
- Mattheüs 11:5
- Jesaja 35:5
- Jesaja 61:1
- Lukas 4:21
- Mattheüs 13:19
- Jeremia 29:13
- Spreuken 2:3-5
- Johannes 6:67
- Johannes 6:68

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.